

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

בפני כב' השופט ערן קוטון

בעניין: ש.פ.

הקובלת

נגד

ג.א.

הנאשם

הכרעת דין

הקובלת הגישה קובלנה פלילית פרטית כנגד הנאשם.

כתב הקובלנה –

על פי כתב הקובלנה, ניהלו הקובלת והנאשם מערכת יחסים זוגית במשך כחמישה חודשים ויחסיהם הסתיימו בתאריך 6.9.07. הקובלת הביאה לסיומו של הקשר הזוגי נוכח התנהגות הנאשם כלפיה ולאור מחלוקות שנוצרו ביניהם.

בתאריך 28.11.07 ובמועדים נוספים, פרסם הנאשם באינטרנט, באתר www.facebook.com (להלן: "האתר" או "פייסבוק") תמונות של הקובלת בצירוף כינויי גנאי והכפשות ובהם נאמר:

"real slut here", "why are bitches such fuckin' bitches?" ו-"nevermind her".

הכל במטרה להשפיל את הקובלת בעיני הבריות ולעשותה מטרה לבוז או לעג.

עד ליום הגשת הקובלנה (28.1.08) ממשיך הפרסום להתפרסם מידי יום באתר האינטרנט.

עסקינן באתר בין לאומי ובו מנויים עשרות אלפי אנשים בארץ ומאות אלפים ברחבי העולם.

לאתר גישה למנויים בו ובכוחם לצפות בכרטיסי מנויים אחרים ללא הגבלה.

הפרסום גרם לקובלת נזק המתבטא בעוגמת נפש, בושה וצער.

אנשים רבים ראוהו ונחשפו לו, יידעו את הקובלת בנדון ואף התלוצצו ולעגו לה. כן נחשפה לפרסום משפחתה של הקובלת.

העבירות המיוחסות לנאשם הן עבירות בניגוד לסעיפים 1(1), 1(2) ו- 1(4) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

עדים, עדויות וראיות –

מטעם הקובלת העידו הקובלת עצמה, אחיה ומספר חברים, הוגשו תצהירים של חברים נוספים (ק/8, ק/9 ו-ק/10) וכן תצהיר של אמה (ק/11). בנוסף הוגשו דפים ובהם דוגמאות של הפרסום (ק/1, ק/2, ק/3, ק/4, ק/5 ו-ק/6). עוד הוגש פרוטוקול דיון שנערך בבית משפט השלום בחיפה בתיק בש"א 14878/07 בתאריך 23.9.07 במסגרת בקשה שהגישה הקובלת כנגד הנאשם למתן צו למניעת הטרדה מאיימת (ק/7).

עם תום פרשת התביעה ביקש הנאשם שלא להשיב לאשמה הרובצת לפתחו אולם דחיתי את הבקשה.

מטעם ההגנה העיד הנאשם. הנאשם הגיש לתיק ביהמ"ש מסמכים המשקפים פרסומים שונים ותכתובות מדף הבית שלו באתר ובהם תכתובת הכוללת התנצלות (נ/1).

הקובלת העידה כי היתה בקשר זוגי עם הנאשם במשך כארבעה חודשים.

הקובלת הגדירה את דף הבית של הנאשם באתר כפרופיל של הנאשם (להלן: "הפרופיל"). המסמכים הודפסו מדפי הפרופיל והיא זיהתה את תמונותיה שפורסמו בפרופיל של הנאשם.

הקובלת הסבירה, כי מדובר באתר אינטרנטי, המהווה "רשת חברתית", אליו מחוברים מיליוני אנשים בעולם כולו. כניסה לאתר מחייבת רישום באמצעות שם ושם משפחה וכל משתמש הוא בעל פרופיל משלו. בפרופיל (במקור נאמר "דף") כל מנוי מפרסם את תמונותיו האישיות ותמונות אחרים, מידע עדכני לגבי עצמו, מגוריו, עיסוקו וכדומה. באמצעות האתר ניתן למצוא אנשים מוכרים ולהכיר אנשים חדשים. לדבריה, אנשים עושים שימוש באתר לצורכי היכרות, למטרות פעולות עסקיות או רומנטיות ולמטרות חברתיות. השימוש באתר אינו כרוך בתשלום. המנויים המחוברים לאתר יכולים לצפות בפרופילים של אחרים. לגרסת הקובלת, כל אדם יכול להיכנס לפרופיל של אדם אחר תוך שימוש באופציות החיפוש, לרבות הקלדה של שם ושם המשפחה של האדם האחר. בעל הפרופיל יכול לצרף אל הפרופיל מנויים אחרים המכונים "חברים". בעל הפרופיל יכול להגביל את הכניסה לפרופיל שלו ל"חברים" בלבד ולשנות את אופן סיווג הפרטיות.

הנאשם לא הגביל את הפרופיל שלו באתר ל"חברים" בלבד. מכאן, כל אדם רשאי היה להיכנס לפרופיל של הנאשם ללא הגבלה, כל עוד הוא מנוי באתר.

הקובלת חזתה בתמונות אשר הנאשם פרסם בפרופיל שלו.

הקובלת סימנה על התמונות את הפרטים של הנאשם.

הקובלת הסבירה, על פי האמור בדפי האתר, הנאשם החל בפרסום התמונות ביום 28.11.07. ביום 9.1.08 תיעדה הקובלת עצמה את התמונות ואת כינויי הגנאי המתייחסים אליה.

הקובלת ביצעה חיפוש באתר על שם הנאשם, לדבריה, מתוך סקרנות.

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

כך נתקלה בתמונותיה ובכינויי הגנאי שהתלוו אליהן.

הקובלת העידה כי חשה –

"מאוד מושפלת ונבוכה מעצם הידיעה שכולם יכולים לראות את זה" (עמ' 3 ש' 28).

הקובלת זעמה, התעצבה ובכתה. לדבריה, לא הבינה מדוע הדבר נעשה ולא האמינה למראה עיניה.

בחקירתה הנגדית הדגישה הקובלת את מבוכתה ואת תחושת ההשפלה. הקובלת לא ביקשה מאחרים לבקש מהנאשם למחוק את הפרסום, שכן לדבריה, אין לשניים חברים משותפים. בנוסף לא שלחה הקובלת לנאשם הודעה בדרך כלשהי, שכן, נוכח האמור בק/7, אסור היה לה ליצור עמו קשר ואסור היה לו ליצור קשר עמה. כן לדבריה, בעבר שוחח אחיה עם הנאשם ושלח לו הודעות ובהן בקשות שלא הועילו. הקובלת סברה כי מדובר ב"אפיזודה חולפת", אולם הפרסום לא פסק מאז 28.11.07.

הקובלת הוסיפה, כי לטעמה הנאשם היה צריך לקבל את אישורה לפרסום תמונותיה עם כתובות נאצה, ולאחר שעברו חודשיים מיום שגילתה את התמונות בפרופיל של הנאשם החליטה לנקוט בהליך המשפטי הנוכחי.

ב"כ הנאשם הפנה את הקובלת לעובדת מחיקת הפרסום לאחר הגשת הקובלנה.

הקובלת הסבירה, כי ביום 13.2.08 כבר לא יכולה היתה להיכנס לפרופיל של הנאשם באמצעות האתר, שכן הנאשם הגביל את הפרופיל רק לחבריו. משכך, לא יכולה היתה הקובלת לוודא שהתמונות אכן הוסרו. לדבריה אפשר והתמונות עדיין מפורסמות בפרופיל.

הקובלת נשאלה מדוע בחרה בהליך פלילי והשיבה כי הנאשם עבר על החוק במה שעשה, הנאשם ביצע עבירה והכפיש את שמה בכוונה תחילה, כדבריה –

"לא הראשון שהלב שלו נשבר ולא הולכים ועושים עוולה כזו לבן אדם. אני לא יודעת מה תשובתי בנדון שהנאשם יכנס לכלא, אבל אני כן רוצה שהוא יתן את הדין על מה שהוא עשה" (עמ' 9 ש' 13-15).

הקובלת העידה, כי סיפרה לאמה אודות הפרסום, כן סיפרה לאחיה ולחברים נוספים אשר העידו או מסרו תצהירים שהוגשו לביהמ"ש. הקובלת הבהירה, כי אותם אנשים הקישו את שמו של הנאשם ונכנסו לפרופיל שלו באתר, שכן כולם (למעט אמה) מקושרים לאתר. לאמה הראתה הקובלת את התמונות בעצמה. יתר האנשים חזו בפרסום באמצעות מחשביהם הפרטיים.

לדברי הקובלת היא סיפרה לאותם אנשים כי תמונותיה מפורסמות בפרופיל של הנאשם והם נכנסו לפרופיל והבחינו בתמונות. עוד העידה, כי התמונות התפרסמו בחלק של הפרופיל המיועד ל"אלבומי תמונות", שכן הפרופיל מורכב ממספר דפים ועל מנת לצפות בתמונות האלבומים יש להקיש על צלמית. הקובלת העידה, כי בפרופיל של הנאשם קיימים מספר אלבומים ולא היתה משוכנעת אם הפנתה את הצופים האחרים לאלבום המסוים בו פורסמו התמונות.

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

הקובלת נשאלה מדוע הפנתה את כל אותם אנשים לתמונותיה המשפילות והמבזות וענתה כי חשה צורך לחלוק, היתה מזועזעת ורצתה לשתף את הקרובים לה ולקבל תמיכה. הקובלת נשאלה אם אדם אחר ראה את התמונות למעט אלו אשר הפנתה אותם אל התמונות והשיבה, כי לנאשם יש חברים, אשר מן הסתם חזו בתמונות, אולם אינה יכולה להעיד על כך בוודאות. הקובלת הסבירה כי על פי הפרופיל של הנאשם, לנאשם יש 150 "חברים" אישיים. עוד הסבירה, כי בדף הבית, בפרופיל של הנאשם, נראית תמונתה ולידה הכיתוב "why are bitches such fuckin' bitches?". לטענתה מישהי הגיבה על אותה אמירה. הקובלת סבורה כי מעשי הנאשם נעשו בזדון ובכוונה תחילה.

אשר למונח "slut", טענה הקובלת שמשמעותו "זונה" והסבירה, כי שני כינויי הגנאי כוונו להעליבה, כדבריה -

"אני חושבת שאם מתבטאים כך אז זו הכוונה" (עמ' 11 ש' 14).

הקובלת הבהירה, כי באופן אישי אינה נוהגת להשתמש במושגים הנ"ל ביחס לגברים איתם היתה בקשר אינטימי.

בנוסף העידה הקובלת אודות אופן סיום הקשר עם הנאשם והסיבות להגשת הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

לדבריה, הנאשם טלפן אינספור פעמים, איים, גידף והזהיר אותה מפני תביעות משפטיות. כן הגיע הנאשם, ללא תיאום, לדירה בה גרה, ניסה לפרוץ לדירה בעוד אמה נמצאת בתוך הדירה. אמה הזמינה משטרה והיא באופן אישי פנתה לביהמ"ש בבקשה למתן הצו. כן העידה, כי הנאשם סבל מהתפרצויות זעם וסיפרה כי החליפה את מנעולי הדירה.

הקובלת הוסיפה כי הנאשם התנהג באופן בלתי יציב.

הקובלת אינה סבורה כי יש לתמוה על העובדה שהסתקרנה לדעת מה קורה עם הנאשם. הקובלת סיפרה, כי גילתה בדיעבד אודות שקרים שסיפר הנאשם לאחרים. הנאשם אף אמר לה שהוא ממציא לפעמים סיפורים כדי שאנשים יאהבו אותו.

הקובלת אישרה כי שמה לא היה רשום בסמוך לתמונות בפרופיל הנאשם. כן הסבירה, כי הנאשם נתן כותרת לתמונה. כשמקליקים באמצעות עכבר המחשב על התמונה ונכנסים לתוכה ניתן להבחין בכיתוב. בתמונה אחרת ניתן לראות את תמונתה ומתחתיה הכיתוב הפוגע.

בחקירתה החוזרת הסבירה הקובלת כי הפרסום הטריד אותה, השפיל אותה וביזה אותה. כן הבהירה, כי לטעמה הנאשם רשם את הכיתוב מתחת לתמונה על מנת שזה יראה, שכן הנאשם רשאי היה גם לא להוסיף את אותו כיתוב.

העד, טלמור יניב העיד, כי הוא ידיד נעורים של הקובלת והבחין בתמונות הקובלת ובכיתובים בסמוך להן בפרופיל של הנאשם, באמצעות מחשבו האישי. העד רשם את שמו של הנאשם ונכנס

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

לדף הבית. לדבריו, כל אחד יכול להיכנס לכל פרופיל של כל אדם, אלא אם כן נמנעה הכניסה. כן הסביר, כי ניתן להגביל ולחסום גישה לאלבומים ולעניינים פרטיים, אלא שבמקרה הנוכחי לא היתה כל מניעה להיכנס לפרופיל של הנאשם. העד נכנס לפרופיל, היות והקובלת סיפרה לו שמופיעות בו תמונותיה והכפשות הנוגעות לה. הקובלת סיפרה לו שהיתה המומה ואף בכתה. העד סבר, כי מדובר באופן הצגה מבזה, מבלי קשר לקורה ביחסים בין בני הזוג. בכתוביות שצורפו לתמונות, נכתבו מילות גנאי והערות בנוגע לאופייה של הקובלת.

בחקירתו הנגדית הסביר העד, כי עבר על פני האלבומים בפרופיל של הנאשם אך לא זכר על פני כמה. כן העיד, כי הקובלת היא זו שמסרה לו את שם משפחתו של הנאשם, שכן יש בכך כדי להקל את החיפוש, הגם שניתן היה לאתר את הפרופיל ללא שם המשפחה. העד הגדיר את אחד הכיתובים כ"קללות" ולגבי כיתובים אחרים הסביר, כי מדובר במילים פוגעות ומעליבות. העד לא ראה מעולם כיתובים מסוג זה על גבי תמונות של אחרים באתר. כן הסביר, כי לא חשב באופן אישי שהקובלת מוכרת את גופה, אך לדבריו – "אדם שלא מכיר אותה יכול לחשוב אחרת" (עמ' 17 ש' 19-20).

אשר למילה "slut" הסביר העד, כי אם היה נתקל באותה מילה היה סובר שמדובר בבחורה "קלה להשגה".

העד אייל קפלן העיד, כי הקובלת התקשרה אליו במחצית הלילה בוכיה ונסערת ואמרה לו להביט בפרופיל של הנאשם. העד הסביר כי ניתן להגדיר "חברים" אשר רק הם רשאים לעיין בפרופיל המשתמש, אולם הפרופיל של הנאשם לא הוגדר ולא הוגבל, כך קרה שכל אדם יכול היה לבחון את המופיע בפרופיל, אפילו בטעות.

בחקירתו הנגדית אישר העד, כי יתכן שהקובלת הכוינה אותו לאיתור התמונות המדוברות. העד אמר כי לגישתו גם המילים "היא לא חשובה" המופיעות בסמוך לתמונות הקובלת הן מילים פוגעניות, בפרט ביחס לשני אנשים אשר היו בעבר בקשר זוגי. אשר למונח "slut", טען העד כי להבנתו מדובר בבחורה "זולה", "קלה להשגה". העד טען שהן המילה "slut" והן המילה "bitch" הן קללות.

בחקירתו החוזרת הסביר העד, כי הדף 6/ אינו משקף תמונה מאלבום הנמצא בפרופיל, שכן מדובר בדף הבית wall כלשונו (להלן: "וול") וכך נקרא הוא בפי המשתמשים. לדבריו – "... כל מי שנכנס לאתר של האדם האחר יוכל לראות את הכיתוב כשאני מסתכל זה נראה לי כאילו ג.א כתב את זה לעצמו. זה היה חלק מהפרופיל שלו והופיע ישר" (עמ' 19 ש' 25-26).

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

העד לי פרנקל, אחיה של הקובלת, העיד, כי בעמוד הבית של הנאשם באתר ראה הפניה לתמונות הקובלת אותן פרסם הנאשם. אשר ל- 6/ק טען העד, כי מדובר בחלק מהוול והתמונה מופיעה באתר כשנכנסים לפרופיל של הנאשם. לדבריו "זה הדבר הראשון שרואים כשנכנסים לאתר" (עמ' 20 ש' 2). הוסיף העד, כי הנאשם פרסם תמונות רבות של הקובלת ורשם דברים "ממש מגעילים", "הוא קרא לה זונה ודברים מאד מעליבים" (עמ' 20 ש' 5-6). העד ציין, כי הוא מסתכל פעמים רבות בפייסבוק ואל הפרופיל של הנאשם הגיע, בהיות הנאשם בן זוגה לשעבר של אחותו. העד לדבריו, נכנס לפרופיל ביוזמתו. העד ציין, כי האתר אוסר לפרסם את פרסום מן הסוג בו נקט הנאשם.

בחקירתו הנגדית הדגיש העד, בניגוד לדברי הקובלת, כי איתר את תמונות הקובלת בפרופיל הנאשם בכוחות עצמו ולא הקובלת היא שסיפרה לו עליהן. העד זכר את שם המשפחה של הנאשם. העד טען כי הוא נכנס לפרופיל של הנאשם, שכן היה מאד מעורב בהליך הפרידה בין השניים ולכן נמשך להיכנס לפרופיל. העד לא התכחש לעובדה כי שלח לנאשם הודעת מיסרון ובה הודיעו שיעיף את כל הדברים שלו מחלון הדירה. לדבריו, היתה תקשורת אלימה מצידו של הנאשם. העד הסביר כי בדף הבית, הוול, ישנו קישור לתמונות חדשות באלבום ובעזרת עכבר המחשב ניתן ללחוץ על התמונה ולהגיע ישר למיקום התמונות באלבום. כך סבר העד כי הגיע לתמונות הקובלת בפרופיל של הנאשם, אולם לא היה משוכנע. העד עמד על דעתו כי ראשית ראה את התמונות ורק בהמשך שוחח עם הקובלת.

העד נשאל מדוע לא התקשר לנאשם ואמר לו למחוק את התמונות מן הפרופיל וענה כי הקובלת אמרה שהיא רוצה לעשות משהו יותר רציני, שכן הנאשם "כבר עבר את הגבול" (עמ' 22 ש' 16). העד נשאל אודות קללות בהן כינה הנאשם את הקובלת והתייחס למילים "slut" ו-"bitch".

העדה מאיה טלמור הצהירה ב- 9/ק כי היא יודעת שבין הקובלת לנאשם היתה מערכת יחסים זוגית ובמספר הזדמנויות ראתה את הפרסום באתר ובו תמונות של הקובלת בצירוף כינויי גנאי והכפשות הכוללים את הביטויים "here... real slut here", "why are bitches such fuckin' bitches?" ו-"nevermind her". כך גם הצהירה **העדה אלינה זילברמן** על פי 10/ק, וכך אף הצהירה **ברכה עוזרי**, אמה של הקובלת, כאמור ב-11/ק.

תצהירי העדות המוזכרות לעיל הוגשו בהסכמה ללא חקירה נגדית, אך יש לציין כי התצהירים זהים זה לזה וכן זהים הם לתצהירו של העד אייל קפלן, לרבות שגיאת כתיב המופיעה בסעיף 6 לכל אחד

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

מהתצהירים. ההבדל היחיד הבא לביטוי בתצהירים הוא טיב ההיכרות של המצהיר עם הקובלת ומשך ההיכרות.

הנאשם העיד כי הוא סטודנט, אשר אמור היה להתחיל את התמחותו. הנאשם סיפר, כי נפרד מהקובלת ולאחר מכן נתבע בגין הטרדה מאיימת. לגרסתו, מדובר היה "בתרגיל" שכן כאשר הגיע לבית המשפט, הקובלת חזרה מתביעתה. הנאשם היה פגוע ועצבני, זו היתה פעם ראשונה בה היה בבית המשפט, הקובלת הוציאה את מטלטליו מן הדירה ואף היתה "התעסקות" עם המשטרה. הנאשם, לדבריו, מצא את עצמו לראשונה במצבים בהם לא היה בעבר. הנאשם הסביר, כי בחזקתו ובחזקת הקובלת היתה דירה שכורה על שם שניהם ובהמשך טלפונית, נקבע עם בעל הבית, כי השכירות תהיה על שמו בלבד. השניים החליטו לנסות לגור בצוותא, אך לאחר ימים ספורים נפרדו. בשלב זה, בעוד חפציו בדירה ולאחר שגר בדירה כחודש, ואילו הקובלת הגיעה ימים ספורים לפני הפרידה, החליטה הקובלת שלא תאפשר לו להוציא את חפציו מהדירה והחליפה מנעול בדלת הדירה. הנאשם שוחח עם בעל הבית אשר אמר לו להזמין פורץ ולשלם את שכר טרחתו. הנאשם ביצע את האמור לעיל והתכוון להוציא את חפציו מהדירה בעזרת חברת הובלה וברשות בעל הבית, אך הוברר כי אמה של הקובלת שהתה בדירה אותה עת.

אנשי משטרה הגיעו למקום וציינו בפניו כי הוגשה תלונה מתוך הדירה בדבר ניסיון הפריצה. בנוכחות אנשי המשטרה הוציא הנאשם את חפציו מהדירה, שכן אמה של הקובלת אמרה כל העת שלא יאפשרו לו להישאר שם, היות והיא חוששת ממנו וחוששת לחייה. הנאשם סבר, כי בכך הסתיים הסיפור והקשר בינו ובין הקובלת ואמה לא יתחדש, אולם ימים ספורים מאוחר יותר קיבל לבית הוריו צו הרחקה. נכתב כי הקובלת חוששת לחייה, נכתב כי הוא מאיים עליה בטלפון, דברים אשר לא היה להם כל ביסוס. הנאשם פנה להיעזר בשירותיו של עו"ד, אשר גבה ממנו שכ"ט גבוה. בעת הגעתו לבית המשפט הודיע עורך דינו כי הוא מתכוון לבקש הוצאות. בנסיבות אלה אמרה הקובלת כי די לה בהתחייבותו של הנאשם, שלא יתקשר אליה יותר ואף היא לא תתקשר אליו. בכך הסתיים ההליך המשפטי אולם לדברי הנאשם הפסיד סכום כסף גדול מאד ששולם כשכר טרחתו של עו"ד אשר ייצג אותו באותו הליך. לגרסת הנאשם, לו היה ההליך בגין ההטרדה המאיימת נמשך, ניתן היה לבחון כי אין שחר לטענות והאיומים הנתענים התייחסו לכוונתו לפנות לבית המשפט. מעבר לכך, לא נאמר דבר. לדעתו, ההליך כולו נועד על מנת לגרום לו ייסורים. סבור הנאשם, כי האלימות הופנתה כלפיו ולא ההיפך. עם תום ההליך המשפטי, היה הנאשם לדבריו, מתוסכל, פגוע והרגיש רע. מספר ימים מאוחר יותר עיין בפייסבוק וחזה בתמונות שלו ושל הקובלת.

לדבריו –

"וראיתי איזה תמונה שלה וכתבתי את מה שכתבתי, היום אני יכול להגיד שאני מצטער על זה, זה בטח לא נעשה כדי לפגוע, זו היתה בסך הכל פליטת פה בשבילי באלבום שלי" (עמ' 42 ש' 10-12).

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

אשר לביטוי "slut" הסביר הנאשם, כי לא דמותה של הקובלת מתויגת ומקושרת לביטוי, כי אם התמונה כולה מתויגת במילה האמורה. כך הפנה הנאשם בהקשר זה לק/1. באשר לתמונה המופיעה בק/4, אישר הנאשם שעל דמותו בתמונה מופיע שמו, אך לדבריו, בכל מקום אחר על גבי התמונה, יופיע הכיתוב "slut". הנאשם הדגיש, כי בשום מקום לא מופיע שמה של הקובלת בצרוף אותה אמירה ספציפית וכך לא מופיע שמה של הקובלת כלל.

הנאשם גרס, כי מעשיו לא מעידים על כוונה לפגוע והוסיף שאינו מבין כלל כיצד ניתן להיפגע. כיום מבין הנאשם, כי הקובלת נפגעה, לכן הסיר מיד את התמונה וכתב התנצלות. הדברים לא נעשו כדי לפגוע, אולם הוא חשב שאין זה חכם להותיר את התמונה בפרופיל ולכן הסירה.

הנאשם הגיש שלושה עמודים מן הפרופיל שלו באתר.

לדבריו, ניתן לראות שבתאריך 13.2.08, עם קבלת כתב הקובלנה, פרסם בסמוך לתמונתו דברי התנצלות שנרשמו באנגלית ובהם, "התנצלות עמוקה לך ולכל אחד אחר שנפגע ממה שנאמר לגבי אותה תמונה" (ר' נ/1).

לגרסת הנאשם, במועד כתיבת ההתנצלות הדברים הופיעו בפרופיל בצורה בולטת והיו הדברים הראשונים בהם ניתן להבחין בעת הכניסה לפרופיל. זאת גם אם המשתמש אינו שייך לרשימת ה"חברים" של הנאשם בפייסבוק. הנאשם לא ידע להשיב לשאלה הכיצד הקובלת לא ראתה את אותה התנצלות. הנאשם התייחס לטענת הקובלת, על פיה היתה מנועת כניסה לפרופיל שלו, הנאשם הסביר כי הטענה נכונה אולם לדבריו, היא היתה אמורה לראות את ההתנצלות גם כמי שמנועה כניסתה (עמ' 42 ש' 28-30).

אשר למושגים בהם השתמש, הנאשם השווה מושגים אלו לקללות שנפלטות מפיו של אדם. לדעתו אין בכוחם לפגוע. לגישתו –

"אם אני נתקל במישהו בסופר אני יכול לקלל אותו אך ללא כוונה לגבי אותה אמירה. אפילו בפייסבוק עצמו יש דרכים מאד ברורות וקלות לפגוע באנשים" (עמ' 43 ש' 2-4).

הנאשם סבור, כי אנשים אינם אמורים להיכנס לפרופיל שלו אם אינם מוגדרים בו.

את התמונה המופיעה ב- ק/6 ולידה הכיתוב: "why are bitches such fuckin' bitches?" הסביר הנאשם כתמונה שהיתה בפייסבוק והיה "משחק" בו ניתן לשאול שאלות. המשחק פעל באופן כזה שהתמונה עולה על הצג וניתן לשאול שאלות לגביה. לגרסתו, השאלה כלל לא התייחסה לתמונה של הקובלת, אלא היוותה שיג ושיח עם אחד מחבריו והתמונה התאימה לאותה השאלה. הנאשם העיד, כי לא היה בקשר עם הקובלת מאז הפרידה, אך אישר כי יש לו עשרות "חברים" באתר ומדובר באנשים שמכירים אותו. כן הסביר, כי אותם אנשים חזו בתמונת הקובלת עם הכיתוב מעליה אך הדגיש כי שמה של הקובלת לא מפורט בסמוך לתמונה ואנשים שמכירים אותו ואת הקובלת מכירים את דעתו עליה. ליתר דיוק, מה חשב עליה באותה תקופה.

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

הנאשם הסביר עוד, כי ניתן לפגוע באמצעות הפייסבוק בדרכים קיצוניות יותר ובהן לא נקט, כדבריו

–
"לא חסרות דרכים להתעלל באדם או לפגוע בו באמצעות הפייסבוק" (עמ' 43 ש' 20-21).
הנאשם השווה כאמור, את פעולתו ל"פליטת פה" ולא יותר מכך. הנאשם סבור, כי הקובלת היא זו שניסתה לפגוע בו עם תום מערכת היחסים האינטימית ביניהם, היא זו שתבעה אותו, היא זו שאיימה עליו, היא זו שלא הסכימה להשיב את חפציו, שקראה לחבריה ולאחיה לאיים עליו, שנכנסה לפרופיל שלו על מנת לאתר תמונות לאחר הפרידה והגישה בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

הנאשם ניסה, לדבריו, לנתק את הקשר כל העת ומיד הסיר את התמונה ופרסם התנצלות. לו היתה נעשית פניה עובר לכך, פעולות אלו היו נעשות קודם לכן.

עוד העיד, כי בעקבות הדיון בבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת היה פגוע ונסער אך לא ניסה להשמיץ את הקובלת. כן הסביר, כי אילו היתה הקובלת פונה אליו לפני המשפט הנוכחי היה מתנצל. עד היום, כך הוא סובר, מדובר במעשה טיפשי אך לא מעבר לכך. הנאשם סבור כי הקובלת נקטה בהליך פלילי על מנת לחייבו בסכומי כסף גבוהים.

בחקירתו הנגדית הוברר, כי בניגוד לדבריו בחקירתו הראשית, הגיש הנאשם תביעה כנגד הקובלת בבית המשפט לתביעות קטנות, על מנת לקבל את הכספים שהוציא עבור שכי"ט עוה"ד שייצג אותו בהליך הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת. הנאשם אישר, כי בית המשפט הסביר לו כי ההליך חסר סיכוי, לכן חזר בו מתביעתו. הנאשם טען, כי לא ציין זאת בעדותו הראשית, שכן לא נשאל על כך. הנאשם אישר, כי בעת מפגש בסופר ופליטת קללה, מדובר בתקרית שנמשכת שניות. כן אישר, כי הכיתובים בפייסבוק נמשכו מעת שלב הכתיבה ועד מועד קבלת כתב הקובלנה, 13.2.08, דהיינו כחודשיים. הנאשם נשאל מה היה חשש אם היה רואה תמונה של אישה קרובה לליבו ולידה הכיתוב בו השתמש, וענה "אני מניח שזה יזיז לי" (עמ' 46 ש' 5).

הנאשם ביקש לערוך הבחנה בין פרסום בעיתון לפרסום בפייסבוק. לטענתו, בפייסבוק מתפרסמות דעותיו האישיות ולפרופיל שלו נכנסים רק חבריו ולא אנשים שאינם קשורים. הנאשם עמד על דעתו כי מילה פוגענית בפייסבוק שוות ערך מבחינת משקלה, לקללה שנאמרת בקרן רחוב.

הנאשם העיד, כי הפרופיל שלו בפייסבוק היה פתוח גם לאנשים שאינם "חברים" שלו אולם עמד על דעתו כי יש צורך לכתוב את שמו, להכירו ולרצות להביט בתמונותיו. לכן, אינו מבין מדוע אדם שאינו מכיר יעשה זאת. הנאשם אישר כי בתקופה המדוברת האתרים היו פתוחים לכל משתמשי הפייסבוק ואם היתה דרך לחסום את האתר, הוא לא נקט בה באופן אישי. את הפרופיל שלו הגביל ל"חברים" בלבד לפני כשנתיים, שכן הגיע למסקנה כי מדובר ב"כלי מסוכן" (עמ' 47 ש' 15).

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

כן אישר הנאשם, כי לעשרות חבריו בפייסבוק ישנם גם עשרות "חברים", אך שלל את התיאוריה, על פיה "חבר מביא חבר". לגרסתו –

"הפייסבוק הוא לך ולחבריך ושתעדכנו במצב אחד של השני" (עמ' 47 ש' 25).

הנאשם טען, כי הפייסבוק אינו אתר המשמש להכרות בין אנשים חדשים, שכן הוא מעולם לא חיפש חברים חדשים באמצעותו, אך הסביר כי אם אנשים מעוניינים לעשות זאת הם יכולים.

הנאשם אמר, כי עקב סיום יחסיו עם הקובלת באופן מכוער, היה פגוע וכועס. יחד עם זאת, טען כי לא רצה לגרום לקובלת עוול. כדבריו –

"כתבתי את זה פעם אחת וזה נשאר שם" (עמ' 48 ש' 5).

הנאשם העיד, כי היה מודע לכך שכאשר כתב את שכתב והשאיר את הכיתוב בפרופיל, לא היה כל קושי המונע מחבריו להיכנס לפרופיל שלו.

בחקירתו החוזרת הסביר הנאשם, כי במהלך החודשים בהם הופיע הכיתוב באתר, איש לא ביקש ממנו להסירו. הוא אפילו לא זכר שהופיע הכיתוב האמור. אשר למונח "כלי מסוכן" הסביר הנאשם, כי אנשים יכולים למצוא אותו, אנשים שאינו מעוניין להיות בקשר עימם ולנצל זאת לרעה.

לשאלת ב"כ הקובלת הסביר, כי ההתנצלות אליה התייחס ב-1/ לא כוללת את שמה של הקובלת והדברים נעשו במכוון, אך כוונתו היתה לקובלת והיא ידעה במה מדובר. אם ראתה הקובלת את משפט ההתנצלות, ידעה שהוא מכוון אליה. באשר לשאלה הכיצד זה אדם הנכנס לפרופיל שלו יכול לדעת שהדברים יועדו לקובלת, ענה –

"מי שידע על המקרה ויש לו קצת שכל יכול לדעת" (עמ' 49 ש' 3).

טענות הצדדים –

בסיכומיו ביקש ב"כ הקובלת להרשיע את הנאשם שכן לגישתו הוכחו יסודות העבירה.

ב"כ הקובלת הדגיש כי הנאשם לא העיד כל עד מטעמו ועובדה זו מחזקת את ראיות הקובלת. כך באשר לדברים אותם סברו חבריו לרשת, אשר הובעו מפיו בלבד. עוד נטען, כי חלק מדבריו של הנאשם לא באו לביטוי בשאלות שהוצגו לקובלת ולעדיה, ובכך יש למצוא בסיס למתן משקל יתר לדברי הקובלת.

אשר לפניו לנאשם על מנת להסיר את הכיתוב מן הפרופיל, הפנה ב"כ הקובלת לאמור בק/7 וטען כי הפניה לבית המשפט במסגרת ההליך הנוכחי עונה על החלטת בית המשפט המפורטת בק/7. סבור ב"כ הקובלת, כי טענות לגבי אי פניה הינן טענות נעדרות תום לב הפוגעות במהימנותו של הנאשם, שכן הנאשם היה מודע לכך שנאסר על הקובלת לפנות אליו. עוד טען ב"כ הקובלת, כי המקרה מצדיק נקיטת הליך פלילי, לאור הפגיעה הקשה שיש בפרסום הנטען אודות הקובלת. המחוקק אפשר הגשת הליך פלילי במסגרת החוק ומשכך יש להצביע על טעמים כבדי משקל להוכיח שההליך אינו תקין.

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

ב"כ הקובלת טען כי במציאות החיים המודרנית, הפייסבוק והאינטרנט, מהווים כלי נפוץ, הנמצא בשימוש יום יומי בקרב מיליוני אנשים. משכך, היה על הנאשם להימנע מלפעול בדרך בה פעל.

ב"כ הנאשם סבור כי עיקר המחלוקת הינה משפטית, שכן אין מחלוקת שהנאשם פרסם באתר תמונות של הקובלת ולצידן הכיתוב "slut" ו"bitch".

ב"כ הנאשם סבור כי יש לבחון ראשית, האם הפרסום שפרסם הנאשם עולה כדי עבירה פלילית והאם ישנה מידה של כוונה מיוחדת לפגוע בקובלת אשר הינה יסוד מיסודות העבירה הפלילית.

סבור ב"כ הנאשם כי ישנם טעמים משפטיים כבדי משקל המצדיקים זיכוי.

ב"כ הנאשם הפנה אל היות ההליך, הליך חריג ומיוחד. על כן, לגישתו, דרך המלך לתביעות לשון הרע, ממוקמת בהליכים אזרחיים. ההליך הפלילי אינו טבעי, בפרט שלא קדמה לו אזהרה ואף לא בקשה להסיר את הפרסום הנטען, אשר לכאורה פגע בקובלת ולטענתה אף היה פוגע ומעליב.

לטענת ב"כ הנאשם, אין מקום להיתלות בצו השיפוטי שאסר על הקובלת ליצור קשר עם הנאשם. הרושם המתקבל לגישתו, כי ההליך הפלילי אליו פנתה הקובלת נועד למטרות זרות ופסולות. הקובלנה הפלילית לא נועדה אלא לגרום לנאשם או למשפחתו להסכים לשלם סכומי כסף מוגזמים וחריגים רק בכדי להימנע מהסיכון שיש בהרשעה פלילית.

עוד נטען על ידי ההגנה, כי לא הובאו ראיות ישירות להוכחת יסוד הפרסום, שכן העדים אשר העידו היו כאלו אשר הקובלת הפנתה אותם והדריכה אותם כיצד עליהם לחזות בפרסום.

סבורה ההגנה, כי לא ניתן להשוות את הפרסום שבמחלוקת לפרסום בעיתון, ויש בכך כדי להניח, מבלי שהובאה ראיה, כי לפרופיל של הנאשם נכנס יותר מאדם אחד.

כן סבורה ההגנה, כי לא ניתן לבסס הרשעה על הנחות או ראיות נסיבתיות, אשר עלולות להביא לטעות בהיסק ההגיוני המבוסס על אותן ראיות נסיבתיות.

טיעון נוסף מתייחס לביטויים בהם השתמש הנאשם.

לגישת ב"כ הנאשם לא עשה הנאשם דבר יותר מאשר שימוש בקללות וגידופים. הקורא הסביר לדידו, אינו יכול לחשוב כי הקובלת היא באמת "כלבה" או "זונה". המגמה כיום בפסיקה, לגישת ההגנה, אינה רואה במרבית המקרים בקללות, פרסום המהווה לשון הרע. כך הפנה הסנגור לפסקי דין שונים שניתנו בהליכים אזרחיים ומקל וחומר ביקש ללמוד מהם לנושא המדובר.

נטען, כי אין להשתמש בקובלנה הפלילית ליישוב יריבויות אישיות או לריצוי רגשי נקם.

בית המשפט הופנה לדעת מלומדים על פיה יש להוציא מתוך הגדרת העבירה הפלילית בדיני לשון הרע, פרסומים שאינם עובדות. עוד נטען, כי עסקינן לכל היותר, בזוטי דברים.

טענה נוספת התייחסה ליסוד הנפשי הנדרש הוכחה לצורך הרשעה בעבירה הנוכחית.

עסקינן בכוונה מיוחדת, כוונה לפגוע.

יש להוכיח, על פי הטענה, זדון ורשעות ומניע לפגוע בשם הטוב של האדם אליו מתייחס הפרסום. הנאשם, כך נטען, לא עשה את הפרסום מתוך אותה כוונה מיוחדת וברורה לפגוע בשמה הטוב של

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

הקובלת. הנאשם לא הזכיר כלל את שמה של הקובלת והאדם הסביר לא יסבור כי הקובלת עונה על ההגדרות הכתובות בסמוך לתמונתה. כן הוסבר, כי ניתן להשתמש בפייסבוק באמצעים קיצוניים יותר לו היה רוצה המשתמש לפגוע במושא הפרסום.

נטען, כי הנאשם פעל מתוך כעס וזה הביאו לעשות את שעשה. משכך, לא מדובר באדם שתכנן באופן קר ומחושב לפגוע בשמה של הקובלת, אלא באדם כעוס שלא חשב כלל על משמעות מעשיו.

כעסו של הנאשם והשימוש הצולע במילות סלנג בשפה האנגלית, מהוות ראיה כי לא כוונה לפגוע בשם טוב מתקיימת בדוננו, כי אם ביטוי לכעס בלבד. הוכחת הכוונה לפגוע מוטלת על כתפי הקובלת וזו לא עמדה בה.

הודגש, ככל שצד אחד לזוגיות שהתפרקה התנהג באופן אובססיבי, הרי היתה זו הקובלת ולא הנאשם.

אשר לטענות הקובלת, הוסבר כי לא היה צורך בזימון עדים נוספים מלבד הנאשם וכי הקובלת לא הצביעה בסיכומיה על ראיות המבססות את כוונתו של הנאשם לפגוע בה בעשותו את הפרסום.

להשלמת התמונה אציין, כי במהלך ניהול ההליך בפניי הצעתי לא פעם לצדדים לפנות להליכי גישור, אולם לסופו של יום הצעותיי לא נענו.

דיון והכרעה –

על פי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, **לשון הרע** היא דבר שפרסומו **עלול להשפיל אדם בעיני הבריות** או לעשותו מטרה לשנאה, **לבזו** או **ללעג** מצידם או **לבזות אדם** בשל מעשים, התנהגות ו**תכונות המיוחסים לו**.

פרסום, על פי סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, יכול שיהא בעל פה, **בכתב**, בדפוס לרבות ציור, **דמות**, תנועה, צליל או **כל אמצעי אחר**.

על פי סעיף 2 (ב) רואים כפרסום לשון הרע אם היתה **מיועדת לאדם זולת הנפגע**, כי הגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע, **ואם היתה בכתב והכתב עשוי היה לפי הנסיבות**, להגיע לאדם זולת הנפגע.

על פי סעיף 3 אין **נפקא מינא אם לשון הרע הובעה במישרין** או בשלמות או שהתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה, **משתמעת מהפרסום או מנסיבות חיצוניות או מקצתן מזה ומקצתן מזה**.

על פי סעיף 6-

"המפרסם לשון הרע, בכוונה לפגוע, לשני בני אדם או יותר זולת הנפגע, דינו מאסר שנה אחת".

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

על פי סעיף 8, עבירה בשל לשון הרע לפי חוק זה, תהא בין העבירות שבהן **רשאי הנפגע להאשים על ידי הגשת קובלנה לבית המשפט.**

על רקע הוראות הדין שלעיל, יש לבחון את הראיות שהובאו בפני ואת העדויות שנשמעו במהלך הדיון.

כמפורט, המחלוקת בין הצדדים מצומצמת למדי.

הנאשם השתמש בפרופיל אשר לו באתר פייסבוק ואשר בו נמצאו תמונות הקובלות.

האתר, על פי העדויות, משמש "רשת חברתית" באמצעותה אנשים מביעים את עצמם, מעדכנים את סביבתם בקורה אותם, מחליפים חוויות ומציגים תמונות.

האם פרסום –

הקובלת העידה, כי עסקינן ברשת חברתית אליה מחוברים, לטענתה, מיליוני אנשים בעולם וכל משתמש הוא בעל פרופיל משלו. באמצעות הפייסבוק ניתן למצוא אנשים מוכרים ולהכיר אנשים חדשים. אנשים עושים זאת לצורך הכרות, למטרות פעולות עסקיות, רומנטיות או חברתיות. הנאשם לא סתר כלל את דבריה של הקובלת והסבריה מהימנים עלי.

הנאשם העיד, כי הוא משתמש באתר על מנת לעדכן את חבריו בלבד בדבר הקורה אותו, אולם אישר, כי כל אדם המשתמש ברשת יכול להיכנס לפרופיל של משתמש אחר, כל עוד אותו פרופיל לא הוגבל לכניסה.

היות והנאשם לא מצא לנכון להגביל את הפרופיל שלו, ברי כי היה מעוניין שכל משתמש אחר באתר יוכל להיכנס גם לפרופיל שלו ובלבד שידע את שמו.

מכאן, לא ניתן לקבל את דבריו של הנאשם כמהימנים באשר לשימוש המוגבל שעשה באתר.

יש להניח, כי אילו חפץ הנאשם לעדכן את חבריו **בלבד** בקורות אותו, היה מגביל את השימוש לאותם "חברים".

לכך יש להוסיף את עדויות עדי הקובלת, על פיהן, נכנסו לפרופיל של הנאשם באמצעות מחשביהם שלהם, הגם שהופנו לפרופיל ע"י הקובלת. העובדה כי כל אדם המחובר לרשת, ועדי הקובלת כולם כאלה, יכול היה להיכנס ולבחון את הפרופיל של הנאשם ואת כל המוצג בו, היא הנותנת, כי המשתמשים באתר, בפרט אם אינם מגבילים את הפרופיל שלהם, מעוניינים כי אחרים יבחנו את הפרופיל אותו הם מציגים וייחשפו למוצג בו. כך בדרך כלל באופן טבעי וכך בדונונו.

בהיות האתר נגיש לכל משתמשיו, שאינם מוגבלי כניסה לחלק מן הפרופילים של המשתמשים, יש לראות את כל המוצג בפרופיל של המשתמש שלא הגביל את עצמו כמהווה "פרסום", בענייננו עסקינן ב"פרסום בכתב".

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

כמפורט בסעיף 2(ב)2, רואים כ"פרסום לשון הרע", "אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע".

העיד הנאשם כי לא שיער שהקובלת תיפנה לפרופיל שלו. הנאשם לא מנע מן הקובלת להיחשף לדבריו הכתובים, כפי שלא מנע זאת מאיש. מכאן יש לקבוע כי הכתב עשוי היה לפי נסיבות הענין להגיע לאנשים נוספים זולת הקובלת, כפי שאכן הגיע בפועל, הגם שאותם אנשים העידו ברובם כי נחשפו לכיתוב האמור בעקבות שיחתם עם הקובלת. כך או כך, יש לקבוע כי בפרסום עסקינן וככל שיש בדבריו הכתובים של הנאשם משום לשון הרע, הרי יש בהציגם בפייסבוק משום פרסום. הפרסום בדוננו הוא פרסום וירטואלי הבא לביטוי באתר באמצעות הפרופיל של הנאשם. כפי שהוכח, איש לא היה מוגבל אותה עת מכניסה לפרופיל הנאשם. כן מאמין אני לקובלת כי יש עניין למשתמשי הרשת לחלוק ביניהם מידע, להציג את עצמם ולהכיר זה את זה, לקשור יחסי ידידות עסקיים או קרבה אינטימית באמצעות האתר, ונראה כי כל עוד פונה הפרופיל אל כלל משתמשי הרשת, אזי "כל המרבה הרי זה משובח".

על רקע זה, איני מקבל את דברי הנאשם על פיהם הפרופיל מכוון עבורו ועבור מכריו בלבד. לו היה טעם בגישה זו, היה מקפיד הנאשם לחסום את אפשרות הכניסה לפרופיל האישי שלו למשתמשי הרשת בכללותם. משכך, ברי כי כל משתמש ברשת הנמנה על מנויי פייסבוק יכול היה להיחשף לתמונות הקובלת ולכיתוב המלווה אותן מעת כתיבתו. העובדה כי רק הקובלת ועדיה טענו כי ראו את התמונות והכיתוב, אינה שוללת את היות התמונות והכיתובים פתוחים לעיונו הרחב של כלל ציבור המשתמשים ומאליו בהתקיים נסיבה זו מהווים הדברים פרסום.

גם אם היה הנאשם מגביל את יכולת כניסת משתמשי האתר לחבריו בלבד, אשר לדבריו מונים עשרות, היה מקום לסבור כי עסקינן בפרסום. שכן פרסום כאמור בסעיף 2 יכול שיהיה בדרכים שונות, ולענין לשון הרע אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע. הנאשם אישר, כי חבריו לרשת פונים לפרופיל שלו והמה יודעים אודות הגיגיו בדבר הקובלת. משכך, על פי נסיבות הענין, ודאי וודאי שהיה הכתב עשוי להגיע לאדם זולת הקובלת.

האם לשון הרע-

על פי הראיות שהוגשו לתיק בית המשפט, פרסם הנאשם בפרופיל שלו תמונה שלו ושל הקובלת. בתמונה נראים הנאשם והקובלת ישובים זה מאחורי זה על מחצלת. מתחת לתמונה בצד שמאל, **תחת מקום ישיבתה של הקובלת** מופיע כיתוב באנגלית אשר משמעו - "אהאה... זונה (או "זנזונת") אמיתית". צוין, כי הכיתוב הוסף ביום 28.11.07.

מתחת לתמונתו של הנאשם בצד ימין, מופיע הכיתוב –

מן האלבום: "יום ההולדת של מ. ע"י א (ר' ק/1).

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

המעין הסביר והצופה הסביר המתבונן בתמונה, מבין כי הקובלת, המוצגת בתמונה ללא שמה היא היא "זונה אמיתית". לגישתי, אין דרך אחרת להבין דברים אלו. הנאשם טען, בניגוד לדברי הקובלת, כי לא דמותה של הקובלת בתמונה תויגה באותו כיתוב, כי אם התמונה כולה. גם אם אקבל גרסתו בהקשר זה, על פניו נראה כי ההתייחסות הערכית בתמונה עניינה העלמה הנראית בה. הדברים באים לביטוי מובהק כאשר מונח עכבר המחשב על התמונה והצופה בתמונה נחשף לאותו כיתוב (ר' ק/3). בניגוד לכך, כאשר מונח העכבר על דמותו של הנאשם באותה תמונה מופיע שמו (ר' ק/4). הנה כי כן "שם התמונה" על פי הנאשם הוא: "אהאה ... זונה (או "זנונת") אמיתית". המשוטט על גבי התמונה נתקל בשם התמונה עד אשר הוא מגיע לדמות הנאשם ונתקל בשמו המפורט והמלא. ניתן אפוא לומר, כי "אות הקלון" הוירטואלי טבוע במצחה של הקובלת ולא במצחו של הנאשם.

תמונה נוספת של הקובלת מוצגת בדף הבית ("וול") של פרופיל הנאשם (ק/2). באותה תמונה נראית הקובלת בתמונה שהוצאה מאחד מאלבומי הפרופיל (ר' ק/5 תמונה תחתונה קיצונית שמאלית). בתמונה נראית הקובלת ישובה על כסא ורוכנת קמעה. על פי הנטען, המבקר בפרופיל הנאשם באתר, רואה את אותה תמונה ומעליה הכיתוב: G asks : "why are bitches such fuckin' bitches?" עיון במילונים שונים מעלה כי המונח "bitch" משמעו "זונה" או "כלבה", דהיינו – ג.א שואל: מדוע כלבות כאלה כלבות מזוינות? (ראה ק/6). על פי ק/6, אחת העונות לשאלתו של הנאשם היא "ענבר אהרוני" והאחרונה כותבת באנגלית: "אולי אתה הבעיה...? אולי אני לא יודעת, אני מדברת באופן כללי לגבי כל הגברים התוהים אי שם... אך זה תקף רק במקרים אחרים- לא במקרה הזה! אני איתך בייב". הדברים מופיעים בכיתוב מתחת לתמונת הקובלת ולצד תמונה נוספת. מבלי לקבוע מסמרות, ניתן להניח כי לא רק שהנאשם העלה בדף הבית ("וול") את השאלה לאוויר הוירטואלי, אלא גם נענה על שאלתו. במקרה הספציפי ניתן להבין כי התשובה היא תשובה אוהדת ומבינה. אף הקובלת הבהירה כי מישהי הגיבה לפרסום.

טוען הנאשם כי עיקר המדובר בקללות ונאצות ואלו הוכרו בפסיקה כאמירות שאינן מצדיקות שימוש בדיני לשון הרע. ב"כ הנאשם הפנה אל פסיקה לא מועטה העוסקת בנושא. ככל שעיינתי בפסיקה אליה הפנה, נראה כי בתי המשפט פסקו את פסיקתם, כאשר הדברים נאמרו בעידנא דריתחא, במסגרת סכסוכי שכנים, במסגרת דיונים רבי אמוציות ובמסגרת תשדירי רדיו, כאשר

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

השומעים היו מודעים לכך שהדובר אינו באמת מייחס את דבריו הפוגעים לזולתו, מבחינת היותם אמת עובדתית.

איני סבור כי ניתן להקיש מפסקי דין אלו לענייננו.

ראשית, אין מקום להשוואה אותה ניסה הנאשם לערוך בין קללה רגעית הנאמרת מן השפה אל החוץ בעת תקרית רחוב מקרית, במרכול או בכל מקום אחר. הפרסום בו עסקין הופיע בפרופיל הנאשם במשך כחודשיים ימים והנאשם לא חלק על כך. אף הקובלת ציינה כי לא פעלה מיידית שכן המתינה כי הפרסום יוסר אך מששבה וחזתה בו בחרה לנקוט בהליך משפטי.

הנאשם טען, כי היה סר וזעף, לכן הוסיף את הכיתוב הפוגע בסמוך לתמונות הקובלת.

גם אם אקבל טענתו בדבר משובה רגעית אשר הובילה אותו לייחס תכונות פוגעות לדמות הקובלת בתמונות, לא ניתן להצדיק את הותרת הכיתובים במשך ימים רבים, כאשר הנאשם מודע לכך כי משתמשי הרשת השונים רשאים לבקר בפרופיל שלו.

הנה כי כן, אין להשוות בין דבר נאצה הנאמר לרגע ומשתכח מלב, לבין כיתוב מתמשך המלווה את תמונות הקובלת בפרופיל, כהגדרת (תיוג) תמונה, כהגדרת תכונה, וכטקסט המפרש למתבונן את שרואות עיניו. אין אפוא להשוות מקרה בו כעסו הרגעי של הדובר ניכר בהתנהגותו ובקולו למקרה בו פרסום בכתב מצוי בספירה הציבורית חודשיים ימים.

בהינתן התקופה בה פורסמו הכיתובים, אין מקום לראות בהם גידופים, קללות ונאצות בלבד, כי אם הילך מחשבה המבקש ללוות את מי שצופה בתמונות.

יתירה מזאת, כשלעצמי, איני סבור כי מדובר בקללות, גידופים ונאצות בלבד.

לצד תמונת הקובלת נכתב כי מדובר ב- "bitch". לצד תמונה אחרת נכתב כי מדובר ב- "slut". בתמונה נוספת נרשם "היא לא חשובה" או בתרגום אחר "אל תשימו לב אליה" (ר' ק/5 תמונה קיצונית ימנית בשורה התחתונה).

הצופה אמור להתייחס לדמות הקובלת, כפי שהנאשם ביקש לציירה, באור פוגעני, באור מזלזל וכעלמה מופקרת שאינה ראויה להערכה. אמנם חלק מן העדים הסבירו כי ראו בדברים קללות בלבד, עם זאת חלקם הסבירו כי ראו בהצגת הקובלת ע"י התמונות והכיתובים כנערה "קלה להשגה". הצגת הקובלת כקלה להשגה, בפרט שבאחת התמונות יושב הנאשם לצידה, אינה יכולה להיחשב כקללה בלבד ויש בה להעיד על אופן התייחסותו הערכית של הנאשם כלפי הקובלת, אופן בו הוא מבקש כי הצופים בתמונה יתייחסו אליה.

לו חפץ היה הנאשם להסיר חוצנו מן הקובלת, ולנתק את הקשר ביניהם, **ניתן היה להסיר את תמונותיה בכללותם מן הפרופיל שלו**, אך הנאשם ביכר להותיר את התמונות ולייחס לקובלת תכונות מסוימות תוך פגיעה בכבודה, כזוגתו בעבר, כאישה בוגרת וכאדם.

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

פגיעה זו שנמשכה לאורך זמן אינה מהווה קללה או גידוף ולגישתי יש בה לשון הרע, באשר היא עלולה להשפיל את הקובלת בעיני הבריות, היא עלולה לעשותה למטרה ללעג ולבזותה בשל התכונות המיוחסות לה.

כן אעיר, כי מצינו פסקי דין בהם חויבו נתבעים על פי עוולת לשון הרע, בעת שנהג אוטובוס כינה קטינה במילה "רמאית" (ר' תא"מ (שלום חיפה) 19044/07 **ספיאשווילי נ' אגד אגודה שיתופית לישראל בע"מ**, פורסם באתר משפטי), בעת שנהג אוטובוס כינה מאבטח במילים "כושי" ו"אפס" (ר' ע"א(מחוזי ירושלים) 9082/07 **צגאי נ' אבשלום**, פורסם באתר משפטי), ויש לזכור כי גם המילים "כלב בן כלב, נביא שקר שתום עינין" שנאמרו בשפה הערבית, זיכו את התובע בפיצוי בגין עוולת לשון הרע (ראו ע"א 534/65 **דיאב נ' דיאב**, פ"מ כ (2) 269).

עולה איפוא, כי לא מצאתי לקבל את טענות ההגנה על פיהן כל שעשה הנאשם הוא שימוש בקללות וגידופים, שכן נראה כי הנאשם חפץ היה לייחס לקובלת תכונות ערכיות אותן אמור היה החוזה בתמונות לדלות מן הפרסום.

נקיטה בהליך פלילי וטענת זוטי דברים –

בנסיבות המתוארות לעיל, איני סבור כי קמה בדוננו הגנת "זוטי דברים". אין מקום לקבוע כי רף פליליות המעשה הוא כה נמוך עד כי אינו מצדיק הליך פלילי. המתלוננת הבהירה כי פנתה לאפיק הפלילי שכן לגישתה על הנאשם לתת את הדין בגין מעשיו. החוק מאפשר מפורשות הגשת קובלנה פלילית פרטית בגין הוצאת לשון הרע. דומה כי לנפגע עומדת הזכות והברירה לבחור בנקיטת ההליך בהתאם לתכליות אותן הוא מבקש לקדם.

לטעמי, יש לעשות שימוש בהליך הפלילי במסורה ורק במקרים ראויים ומתאימים, כפי שנאמר בע"פ 677/83 **בורוכוב נ' יפת**, פ"ד לט(3) 205 -

"נמצא, כי המטרה החקיקתית, העומדת ביסוד האחריות הפלילית, חייבת להיות קשורה, מטבע הדברים, באינטרס ציבורי, אשר הפגיעה בו יש בה כדי להצדיק, בנוסף לאחריות האזרחית, גם סנקציות פליליות."

ראו לעניין זה גם עמדת הרוב בבית המשפט המחוזי חיפה בע"פ (מחוזי חיפה) 634/06 **אורן נ' סבאג**, פורסם באתר משפטי.

יחד עם זאת, באותו עניין דובר באופן השיג והשיח בין נהגים, על רקע מחלוקת פנימיות. בדוננו, מדובר באופן הצגתה של הקובלת לכל המתבונן בפרופיל הנאשם באתר במשך תקופה לא מבוטלת. הקובלת הסבירה כי נעצבה לליבה, כי נפגעה עמוקות מאופן ההצגה, כי פנתה לחבריה לתמיכה בשעותיה הקשות ואלו תמכו בדבריה.

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

הנאשם ביקש לייחס להליך שנבחר ע"י הקובלת מטרות זרות ובהן הפעלת לחץ להסדר כספי גבוה אשר יביא לריצויה מחשש להרשעה פלילית. הקובלת נשאלה ארוכות בנושא אך סוגית הפיצוי הכספי כשלעצמו לא עלתה בתשובותיה, אלא בעיקר התייחסה לחשיבות מתן הדין ע"י הנאשם. משכך, העובדה כי הקובלת בחרה בסופו של יום לפעול בגדרי ההליך הנוכחי, אינה יכולה להוות עילה לזיכוי של הנאשם.

נפסק בעבר בע"פ 232/55 היועמ"ש נ' גרינוולד, "פסקי דין" כרך יב, 2064–

"שמו הטוב של אדם הוא 'הונו', בחינת 'טוב שם משמן טוב', ובעיני רבים זהו הנכס היקר לו מכל וכל".

הדברים נכונים גם כעת חיה והעובדה כי השיח הציבורי הפך לפרוע ומתירני יותר, אינה מאיינת את חשיבות שמו הטוב של אדם והצורך המשמעותי בהגנה עליו.

כוונה לפגוע –

כמפורט בסעיף 6 לחוק איסור לשון הרע על הקובלת מוטל להוכיח כי הפרסום נעשה במטרה לפגוע.

עסקינן אם כן בעבירה של כוונה מיוחדת וברע"פ 9818/01 ביטון נ' סולטון, פ"ד נט(6) 554 נדחתה הגישה לפיה יש להחיל את "כלל הצפיות" על עבירת לשון הרע. נקבע –

"... כדי לבסס את האישום חייב התובע להוכיח, מעבר לספק סביר כי מי שפרסם את לשון הרע התכוון לפגוע באמצעות הפרסום". (שם בעמ' 579).

כזאת ראינו ולמדנו.

נטל הוכחה בדוננו אם כן מוטל על הקובלת. בנסיבות שהוכחו נראה כי הקובלת עמדה בנטל המדובר.

הוכח, כי הנאשם הוסיף את הכיתוב בצד תמונותיה של הקובלת בהיותו נסער, סר, זעף ופגוע עקב הליך משפטי בו נקטה הקובלת. ההליך המשפטי הביאו לתשלום כספים רבים לעו"ד אשר ייצג אותו באותו הליך.

הוכח, כי הנאשם ניסה לתבוע את הקובלת בגין אותם כספים ומבוקשו לא צלח. הנאשם ביקש להסתיר את הליך התביעה בחקירתו הראשית, וזה עלה רק בעת החקירה הנגדית.

הוכח, כי הנאשם כעס מאד על הקובלת בה ראה את הסיבה לתלאתיו אותה עת, החל מהחלפת מנעולי הדירה בה התגורר ומניעת הוצאת החפצים, המשך במפגש עם המשטרה בעקבות טענות פריצה מצד אמה של הקובלת, וכלה במפגש בדיון בבית המשפט בבקשת הקובלת למתן צו למניעת הטרדה מאיימת (ר' ק/7).

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

התלכדות נסיבות זו מבססת את ההנחה כי הנאשם עשה את הכיתוב לצד תמונותיה של הקובלת, בכוונה להשיב לה כגמולה בשל הרעות הנטענות אותן גרמה לו לגרסתו. משכך, המסקנה העולה מן הדברים כי כוונתו היתה לפגוע בקובלת, בהיותו מנוע מלהיכנס עימה בדין ודברים בהתאם להחלטת בית המשפט שניתנה בק/7. איני רואה דרך אחרת לפרש את מעשיו של הנאשם אלא ככאלה שנעשו בכוונה לפגוע בקובלת. לאור העובדה, שאף לאחר שנתקרה דעתו לא טרח הנאשם להסיר את הכיתוב הפוגעני, סבורני כי הוכחה הכוונה המיוחדת הנדרשת לביסוס יסודות העבירה.

הנאשם הפנה אל התנצלות אותה כתב בפרופיל. לטענת הנאשם, ההתנצלות נכתבה עם קבלת כתב הקובלנה. על פי הטענה ההתנצלות הופנתה לקובלת. עיון בהתנצלות הנטענת מקשה על הקורא להבינה כלשונה וככל שהנאשם ביקש לראות בה התנצלות על מעשיו, הדבר קשה אף יותר. ראשית, הקובלת לא נשאלה ולו שאלה אחת בחקירתה הנגדית אודות אותה התנצלות נטענת. שנית, האמור בהתנצלות אינו בהיר וחד משמעי, ותכליתו עמומה ביותר. למעשה, המעיין באותה התנצלות מתקשה להבין למה היא מתייחסת. הקובלת הבהירה, כי לאחר הגשת הקובלנה נחסם הפרופיל של הנאשם לעיניה, משכך לא יכולה היתה לדעת באם הפרסום עדיין תלוי ועומד באוויר. יחד עם זאת, לו היתה הקובלת נשאלת אודות אותה התנצלות ודאי היתה יכולה להפריך או לאשש את גרסת הנאשם. אי העמדתה של הקובלת אל מול דברי ההתנצלות הנטענת, מעלים ספק של ממש בדבר אותה התנצלות וספק גדול עוד יותר בדבר הכוונה היתירה שהיתה באותה הבעת צער.

סוף דבר –

סבור אני כי עלה בידי הקובלת להוכיח את מרבית העובדות הנטענות בכתב הקובלנה, למעט עובדה ד'. אין באי הוכחת העובדה האמורה כדי לאיין את העובדות שהוכחו. אשר על כן אני מרשיע את הנאשם בעבירה על סעיף 6 ביחד עם סעיפים 11(1) ו-1(2) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965.

ניתנה היום, כ"ה סיון תש"ע, 07 יוני 2010, במעמד הצדדים

בית משפט השלום בחיפה

07 יוני 2010

ק"פ 1002-08

ערן קוטון, שופט

אלהינו סגורות